

- 3) W przypadku, gdyby odpowiedzi na pytanie pierwsze i drugie wiązały się z interpretacją, według której wykluczają one możliwość uregulowania przez państwa członkowskie na poziomie krajowym zastosowania w odniesieniu do każdej z umów art. 3 i art. 6 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE, przy braku przepisów krajowych regulujących okoliczność, że minimalny dzienny okres odpoczynku i maksymalny tygodniowy wymiar czasu pracy muszą dotyczyć pracownika (niezależnie od tego, ile umów o pracę zawrze on z tym samym pracodawcą lub z różnymi pracodawcami), czy instytucja publiczna państwa członkowskiego działająca w imieniu państwa członkowskiego może powoływać się na bezpośrednie zastosowanie przepisów art. 3 i art. 6 lit. b) dyrektywy 2003/88/WE i ukarać pracodawcę za nieprzestrzeganie limitów dziennego odpoczynku lub maksymalnego tygodniowego wymiaru czasu pracy przewidzianych w dyrektywie?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. 2003, L 299, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 19 sierpnia 2019 r. – Land Baden-Württemberg/D.R.

(Sprawa C-619/19)

(2019/C 406/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Land Baden-Württemberg

Druga strona postępowania: D.R.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) dyrektywy 2003/4/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylającej dyrektywę Rady 90/313/EWG (zwanej dalej „dyrektywą 2003/4/WE”) należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „materiałów przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się” obejmuje wszelkie materiały, które nie wychodzą na zewnątrz organu podlegającego obowiązkowi informacyjnemu?
- 2) Czy ochrona „materiałów przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się” zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) dyrektywy 2003/4/WE obowiązuje bez ograniczeń czasowych?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: Czy ochrona „materiałów przeznaczonych do wewnętrznego komunikowania się” zgodnie z art. 4 ust. 1 akapit pierwszy lit. e) dyrektywy 2003/4/WE obowiązuje jedynie do czasu, gdy organ podlegający obowiązkowi informacyjnemu podejmie decyzję lub zostanie ukończona inna procedura administracyjna?

(¹) Dz.U. 2003, L 41, s. 26.